

Prevence manželských problémů

Jak často se hovoří o problémech mezi manžely? Mnozí se tváří, že se jich žádné problémy netýkají, snad ani žádné problémy nemají. Jiní píšou mnohé statě o manželských problémech, ale nevyplývá z toho, jak řešili nebo řeší své vlastní problémy. V poslední době je kolem nás velice málo upřímnosti ve vzájemných vztazích. Stále častěji je vidět, že mnohé problémy jsou a dotýkají se mnoho manželství.

Jak je řešit? Jak se k ním postavit? V mnoha případech, když vznikne nějaký problém v manželství, ponejvíce se řeší v dnešní době rozchodem manželství. Mnozí lidé pak prožívají rozčarování, smutek a kladou si otázky.

Jak je to možné? Co bylo příčinou, že ono manželství skončilo? Lidé, kteří sloužili ve sboru, vydávali svědectví o Ježíšově lásce, lidé, kteří byli pro ostatní vzorem, najednou žijí už v jiném manželství nebo žijí jen tak s novým partnerem. Zřejmě se nemůžeme tvářit, že se nic neděje. Ono se děje a mnoho se děje. Zůstávají zklamaní lidé, vnitřně rozervané děti a mnoho bolesti a hořkosti. Ale přes všechny problémy a starosti je zde **naděje a jistota, že manželství může fungovat a přinášet užitek jak manželům, tak okolí.**

Mohli bychom říct, že je to největší naděje a jistota, protože ji poskytuje samotný **Tvůrce manželství – Bůh**. Jsme vděční, že máme Boží slovo, které ukazuje na to, jak žít v manželství, jak řešit určité problémy či napětí a nad tím vším je stálý Boží zájem o člověka, který poslal svého jediného Syna Ježíše Krista, jako důkaz lásky a skutečného zájmu o nás. V manželství se stále učíme a můžeme se učit mnohým problémům předcházet.

Následujících **10 bodů** může být prevencí, jak předcházet mnohým problémům.

1. Každý vztah **potřebuje čas**. Čas, který je pouze časem pro oba partnery.

Nikdo do toho času nevstupuje, není třeba řešit nějaké pracovní nebo rodinné problémy. Je to prostě čas, kdy jste spolu vy dva. Nikdo vás neruší. Tento čas prožíváte spolu. Může to být formou rozhovoru u čaje nebo kávy nebo procházky. Fantazii se meze nekladou. Podstatné je, že je to **váš společný čas**. Jeden partner má zájem o druhého partnera a naopak, navzájem si věnují čas.

2. S tím souvisí **naslouchání**. My lidé jsme velice rychlí k mluvení, ale pomalí k naslouchání. Pro budování vztahu a řešení mnohých problémů se musíme naučit naslouchat partnerovi. Bez naslouchání a vyslechnutí daného problému nebo nějakého sdělení nemůžeme pořádně pochopit danou situaci nebo zaujmout věcné stanovisko ve prospěch obou.

3. **Projevování vzájemné úcty**. Boží slovo o tom hovoří. *...v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe...* To je veliký úkol a úcta ke svému partnerovi přináší nádherné ovoce. Ovoce porozumění a vzájemné lásky. Úctou mohu projevit pěkným slovem, milým dárkem nebo nějakým příjemným překvapením. Opět mohu zapojit svou fantazii a nápady.

4. S tím opět souvisí **pěkné smýšlení** o svém manželovi nebo manželce na veřejnosti. Velmi často jsou chyby partnera terčem posměchu při různých rozhovorech a stanou se někdy hlavním tématem rozhovoru.

„Ten můj není k ničemu.“ „Ta moje neumí nic udělat.“ V našem okolí to je zcela normální, lidé na veřejnosti velmi často hovoří s posměchem o svém partnerovi. Smýšlejme o svém manželovi nebo manželce pěkně na veřejnosti a pořád stůjme na jeho nebo její straně. Vždyť jsme partneři, ne soupeři.

5. **Nešetřeme s pochvalou a chválením**. Když jsme pochváleni, je to pro nás nádherné pohlázení. Někdo si všimnul toho, co jsme udělali, někdo si všimnul, že máme na sobě něco

nového a sluší nám to. Ten někdo by měl být vždy manžel nebo manželka. Pokud nás chválí spolupracovníci nebo spolupracovnice, pak to je sice dobré, ale ta nejlepší pochvala je od partnera. Přece to děláme kvůli němu nebo kvůli ní!

6. **Zájem o práci** mého manžela nebo manželky. Možná každý pracujete v jiném oboru. Každý obor vyžaduje své. Dnes jsou zvlášť velké nároky na ty, kteří pracují v různých oborech, ať v soukromé nebo státní sféře. Když manžel nebo manželka dají najevo zájem o to, jak dnes vypadal váš pracovní den, pak je to důkaz, že mají zájem o to, co děláte a jsou vděční za to, co děláte.

7. Velmi důležitým faktorem je **jednota ve výchově dětí**. Děti nejsou pokusnými králíky, kde bychom mohli experimentovat a zkoušet, co vydrží. Jednota ve výchově je zvláštním požehnáním pro manželství. Když něco řekne tatínek, tak to platí a maminka to nemůže měnit a samozřejmě naopak. Už vůbec nemůžeme pomlouvat svého partnera před dětmi, shazovat jeho autoritu a podbízet nějakou lacinou lásku a zájem, třeba formou dárků nebo peněz.

8. **Odpuštění** je cesta k růstu vztahu. Každý jsme chybující a učíme se odpouštět. Je to velice potřebné. V Bibli je napsáno: *Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce* (Efezským 4,26). A apoštol Pavel na jiném místě píše: *Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy* (Koloským 3,13).

9. Velkým požehnáním jsou **společné chvíle u Božího Slova**. Čas, kdy celá rodina se schází u Bible a společně modlitby. Děti vidí, že tatínek i maminka to myslí s Pánem Bohem vážně. Přes ztišení a četbu Božího Slova člověk dostává potravu své duše a svého nitra. V Božím Slově nacházíme oporu a inspiraci, v modlitbě hovoříme se svým Pánem a smíme říct vše, co nás tíží i z čeho máme radost. Tyto chvíle se hluboce zapisují do života našich dětí. Až ony budou mít své rodiny, pak pro ně budou i tyto chvíle společného studia Bible a modliteb požehnáním. Společné chození do sboru křesťanů je dalším požehnáním rodiny. Rodiče i děti jsou společně ve sboru a společně slouží.

10. **Stále vidět své úlohy muže i ženy a mít na zřeteli společný cíl**.

Apoštol Pavel to vyjádřil velice jasně v Efezským 5,21-25: *V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým: ženy svým mužům jako Pánu, protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval,...*

Muž a žena mají stanovené přesně úlohy. Pokud jsou v souladu, pak manželství může růst a přinášet užitek. Pán Bůh stanovil jasná pravidla. Jsou velmi dobrá. Porušením těchto pravidel nebo jejich rozmělněním, se člověk dostává do potíží. Za tyto potíže, ale může člověk sám, ne ten, který tato pravidla formuloval.

Mít v manželství jasný cíl, který má věčnou hodnotu, je bezesporu nejcennější.

Boží Slovo nás povzbuzuje: *s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle*. Pohled stejným směrem na Ježíše Krista, to je záruka jistoty, vzájemné úcty, lásky a věčného života.

10 bodů prevence, jak předcházet manželským problémům. Naše manželské vztahy můžeme opřít o Boží Slovo a zaslíbení našeho Pána.

Máme to nejcennější. Nebeský Otec nám je daroval, aby nám bylo dobře zde na zemi a abychom viděli jasný cíl svých životů v Jeho království.

V listu Židům 13,4 je slovo k manželům:

Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.

Jiří Kaleta